

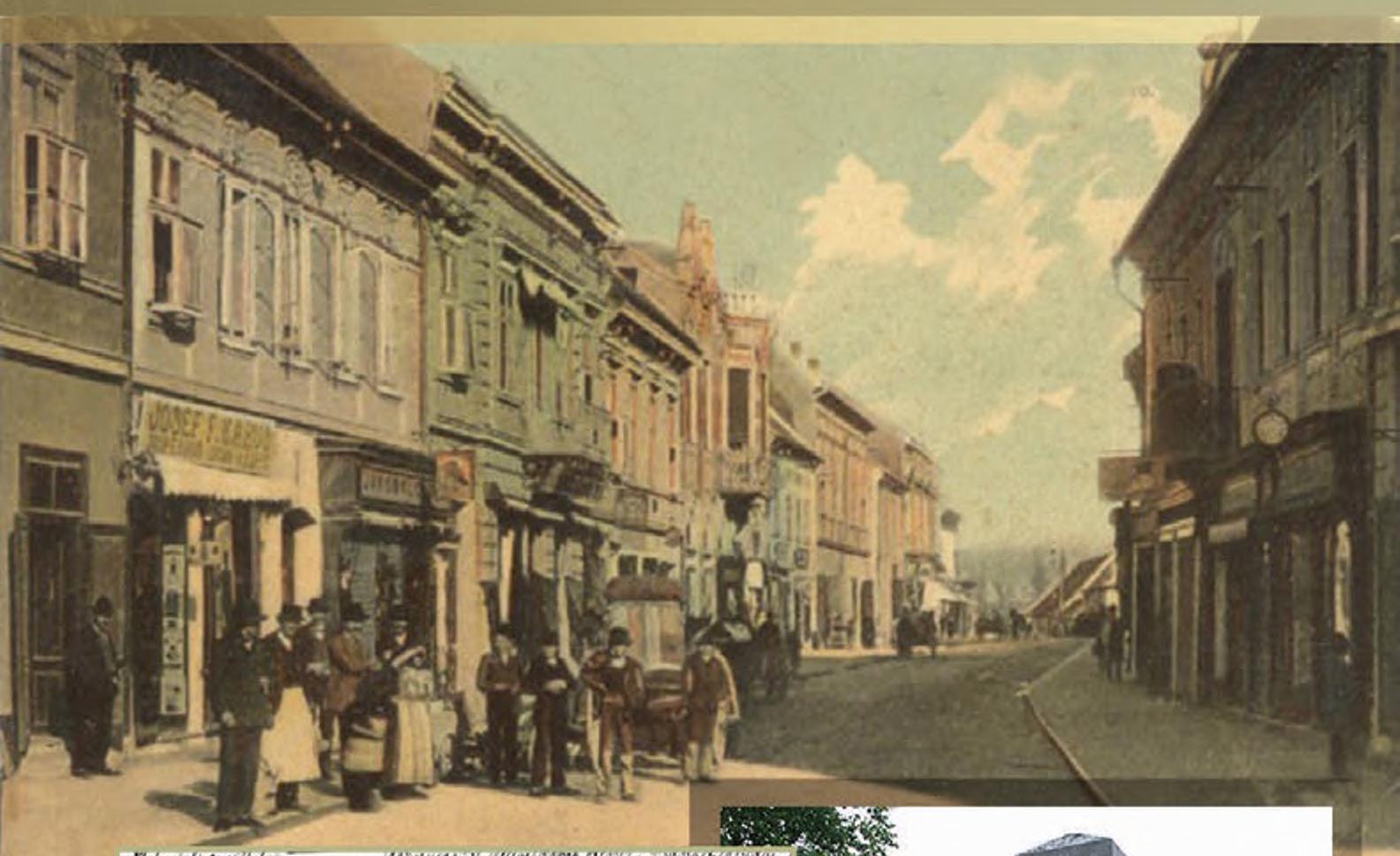


150 godina Gece Kona

Tessa Kone



Geca Kon je rođen kao Geza Kun 2. avgusta 1873. u Congradu, u Mađarskoj, u jevrejskoj rabinskoj porodici, od majke Lujze, rođene Dajč i oca Bernarda.



16 August 1873
16 August 1873
Kohl Gia
Braun
Braun
Braun



Porodica se ubrzo preselila u Zemun, gde Gecin otac postaje upravitelj srednje škole. Bernard i Lujza Kon su preminuli u Zemunu, gde su i sahranjeni.





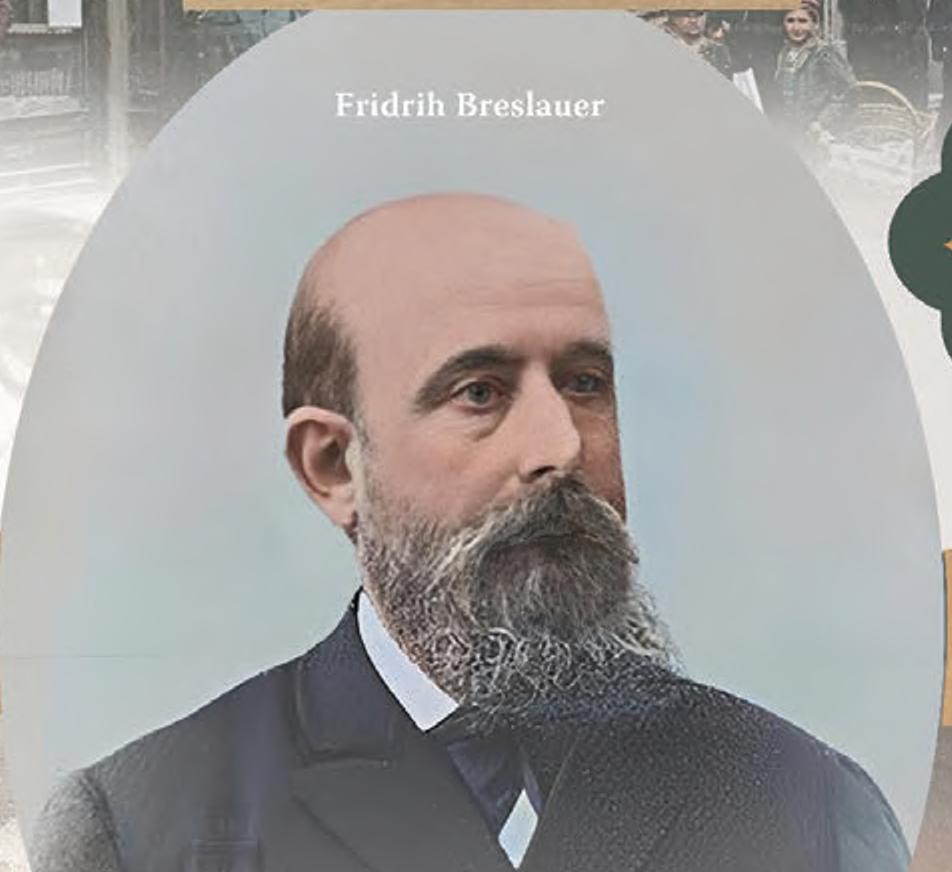
А. ПАЈЕВИЋА

ФРАНИК

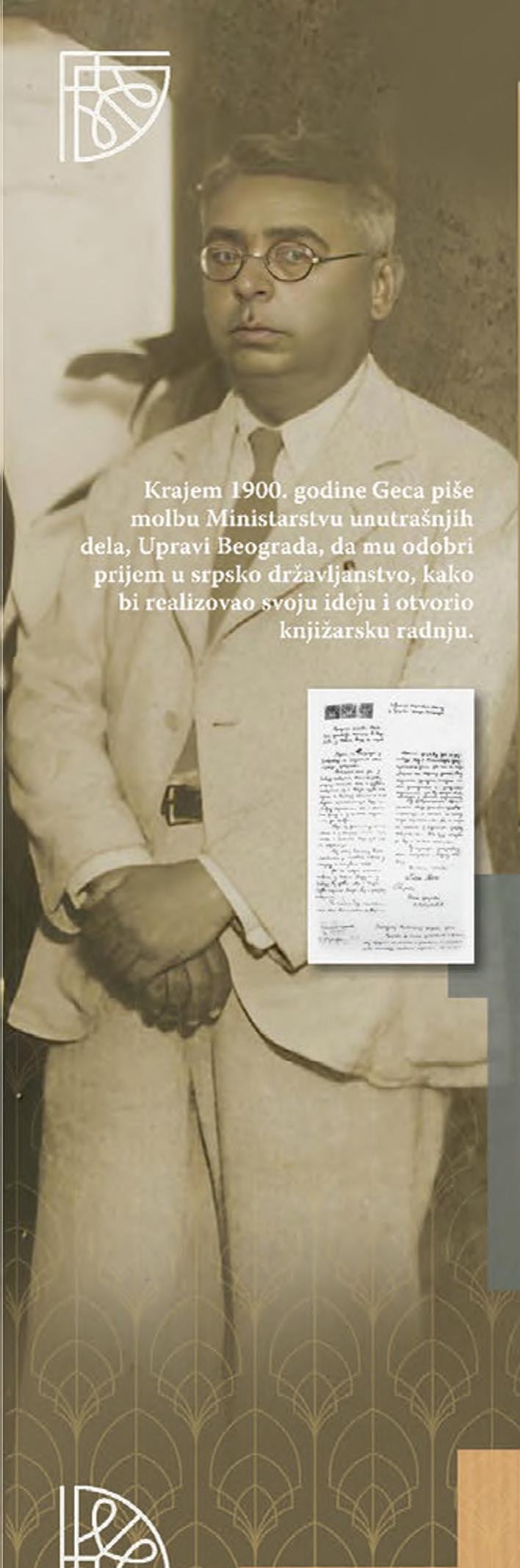
SZPAITS

Geca u Zemunu pohađa Trgovačku školu, potom gimnaziju u Novom Sadu, koju nije završio. Sa 16 godina počinje da radi kod tada poznatog beogradskog knjižara i antikvara Fridriha Breslauera, gde se zadržava oko pet godina. Zatim prelazi u Novi Sad, u knjižarsku radnju Arse Pajevića, koji je bio i poznati izdavač. Tu radi kao knjigovoda i prvi Pajevićev pomoćnik. Novi Sad je u to vreme bio kulturni, politički i društveni centar srpskog naroda, nazvan zbog toga Srpskom Atinom.

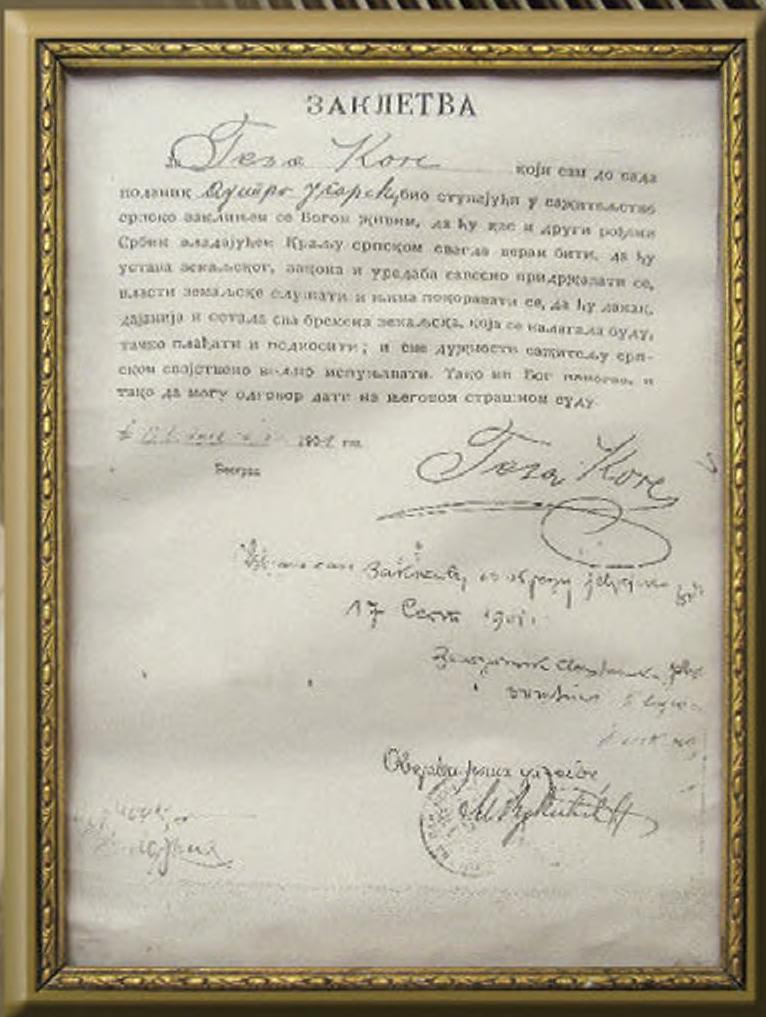
Fridrich Breslauer



Desetogodišnje iskustvo u ove dve poznate knjižare bilo je više nego dovoljno da uđe u sve tajne knjižarskog zanata. Odlučio je da se osamostali i započne sopstveni posao u Beogradu.

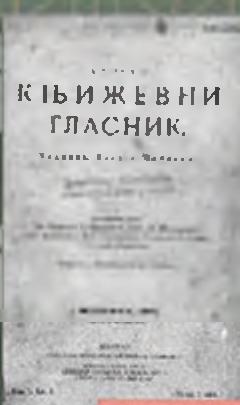


Krajem 1900. godine Geca piše molbu Ministarstvu unutrašnjih dela, Upravi Beograda, da mu odobri prijem u srpsko državljanstvo, kako bi realizovao svoju ideju i otvorio knjižarsku radnju.



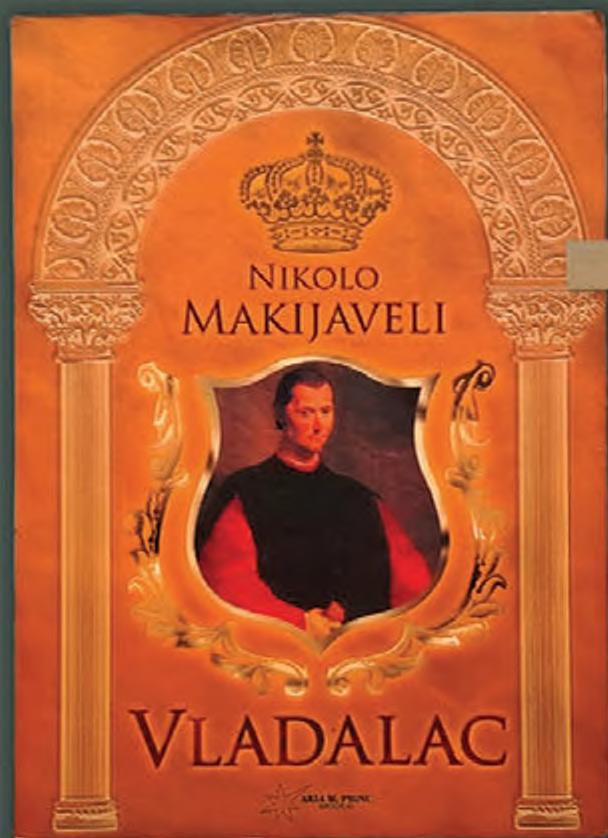
„Ja Geca Kon koji sam do sada podanik Austrougarski bio stupajući u sažiteljstvo srpsko zaklinjem se Bogom živim da će kao i drugi rođeni Srbin vladajućem Kralju srpskom svagda veran biti, da će ustava zemaljskog, zakona i uredaba savesno pridržavati se, vlasti zemaljske slušati i njima pokoravati se, da će danak, dajanje i ostala sva bremena zemaljska, koja se nalagala budu, tačno plaćati i podnositi; i sve dužnosti sažitelju srpskom svojstveno valjano ispunjavati.“

Prvi je uveo akvizitete tj. putujuće prodavce, zatim prodaju knjiga na rate i katalošku prodaju. Prvi je doneo *Правилник о понашанju i radu* zaposlenih, koji su kasnije prihvatali i ostali knjižari i izdavači. Objavljavao je oglase svog izdavačkog opusa na celim stranama *Politike* i *Pravde*. Bio je jedan od najvećih oglašivača toga doba. Posebno se vešt pokazivao kod reklamiranja knjiga u katalozima koji su izdavani uglavnom po strukama.



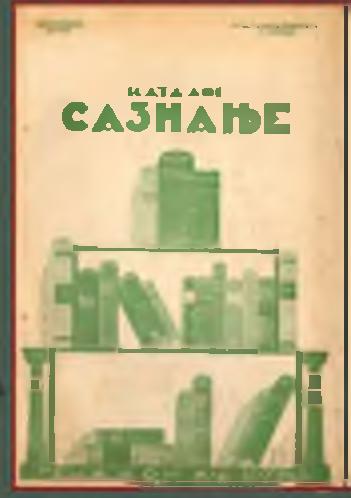
U BEOGRADU 1901.
GODINE OTVARA
KNJIŽARNICU ZA
SRPSKU I STRANU
KNJIŽEVNOST, U
KNEZ MIHAJOVOJ
ULICI BR. 34,
PORED GRAND
HOTELA.

Prva knjiga koju je objavio 1905. godine bila je *Sintaksa srpskog jezika za srednje škole* Janka P. Lukića. Godinu dana kasnije počeo je da izdaje časopis *Arhiv za pravne i društvene nauke*, koji se smatra riznicom pravnih nauka.



Prva prevedena knjiga,
Princ (kasnije poznata
kao *Vladalac*) Nikole
Makijavelija, objavljena
je 1907. godine.





**PRVI KATALOG KNJIGA
SOPSTVENIH IZDANJA
KNJIŽARNICE GECE KONA
OBJAVIO JE 1910. GODINE.**



**GECA KON JE OBJAVIO VIŠE OD
25 KATALOGA SOPSTVENIH
IZDANJA, OD KOJIH SU KATALOZI
IZ 1935. I 1938. NAROČITO OBIMNI
I TRAJNO VREDNI
LEKSIKOGRAFSKI I BIBLIOGRAFSKI
IZVORI. ZANIMLJIVO JE DA JE U
KATALOGU IZ 1938. NA 700
STRANA NAVEDENO 16.000
NASLOVA, OD TOGA 14.000 NA
SRPSKOHrvatskom jeziku.**



Geca Kon je održavao dobre veze sa jevrejskom zajednicom i bio je poznat kao jevrejski javni radnik, pa je više puta biran i u upravu Aškenaske jevrejske opštine u Beogradu. Bio je veliki dobrotvor, a naročito je podržavao Jevrejsku čitaonicu, koja je bila neka vrsta narodnog univerziteta dunavskog kraja Beograda, kojoj je poklonio veliki broj svojih izdanja.



Od 1905. do 1941. godine objavio je preko 5000 naslova iz gotovo svih oblasti stvaralaštva. Iza ovih brojki, bez premca u tadašnjoj Jugoslaviji, koje je i danas teško nadmašiti, stoje sve vrste udžbenika, naučna literatura i periodika, beletristika, ključna i sabrana dela najznačajnijih domaćih pisaca i prevodi svetskih mislilaca i književnika, ali pre svega izuzetna preduzetnička sposobnost Gece Kona.



Bnei Brit loža Srbija
676, čiji je Geca Kon
bio član.



Čerke Gece Kona,
Malvina i Elvira

Do 1915. objavio je 221 publikaciju, među kojima i kalendar *Ratnik* za 1915., kojim se veličaju pobede srpske vojske nad Austrougarskom.



Okupatori su mu zamerili što je izdavao ili pomagao štampu koja je bila na strani Srbije. Zbog toga je uhapšen 1916. i interniran u logor Nezjer, u Gradišću, gde je proveo tri godine. Knjižarnica je zatvorena, a sve knjige ruskih, engleskih i francuskih autora javno su spaljene.



Njegova su, između ostalog: sabrana dela Slobodana Jovanovića, Branislava Nušića, Jovana Jovanovića Zimaja, Tibomira Đorđevića, Jovana Skerlića, Sigmunda Freuda, Karla Marks-a, Benedeta Kročea, zatim Jurićkova *Istoriја Срба*, Dvornikovićeva *Karakterologija Jugoslovena*, Cvijićevo *Balkansko poluostrvo...*, koja imaju ogroman kulturološki značaj. Publikovanjem ovakvih dela ubrzano se hvatao korak s evropskom kulturom.



GODINE 1919.
KNJIŽARNICA MENJA
NAZIV U IZDAVAČKU
KNJIŽARNICU GECE
KONA I SELI SE U KNEZ
MIHAILOVU ULICU BR. 1,
DESNO OD APOTEKE
„DELINI“, NA MESTU GDE
JE NEKADA BILA KAFANA
„HAJDUK VELJKO“.





Od svoje zarade on je više nego iko pomagao domaću književnost. Piscima čije knjige nisu najbolje isle davao je pristojne honorare, kao i siromašnim, da bi mogli nesmetano, oslobadajući se napornog novinarskog rada, da ostvare zamišljena književna dela.“

Pesnik i esejista prof. Božidar Kovačević, upravnik Arhive Srpske akademije nauka i umetnosti

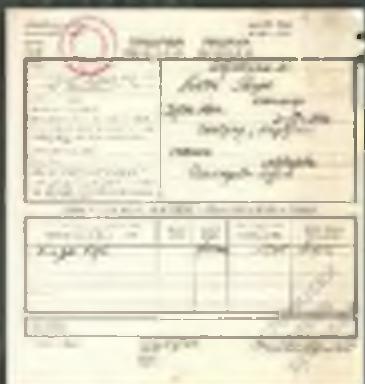
Savremenici su Gecu Kona opisivali kao preduzimljivog i pronicljivog čoveka, nezavidnog obrazovanja i kulture, kao nekoga ko nije mnogo čitao knjige. Bio je duhovit i inteligentan, istovremeno i pomalo strog, barem sudeći po rečima nekih njegovih zaposlenih. Zahvaljujući svom neumornom radu, postao je ne samo bogat čovek već i prava institucija. Stekao je zasluženo priznanje obrazovanog sveta. Imao je smisao za organizaciju posla; skupljao je oko sebe istaknute naučne radnike i književnike, a mnogi od njih su se afirmisali upravo zahvaljujući njegovoј podršci.



„Još nas je malo jer je naš narod mlad. Takoreći, on je tek juče zauzeo svoje mesto pod suncem prosvete, napretka i civilizacije. Zato su razumljivi naši napor i naša lična borba da što češće i što više boljih knjiga pružimo narodu. Ne sumnjam da ćemo u toj borbi uspeti, jer nas vodi duboki idealizam i svest da ne radimo samo za dan i komad, nego radimo na prosvećenju jednog darovitog naroda oko koga se vredi potruditi.“

Geca Kori na osnivačkoj skupštini Saveza knjižarskih organizacija 1933. godine.

Geca Kon se 1924. godine uselio u porodičnu kuću u Dobračinoj 30, gde mu je bio i magacin knjiga sa štamparijom.

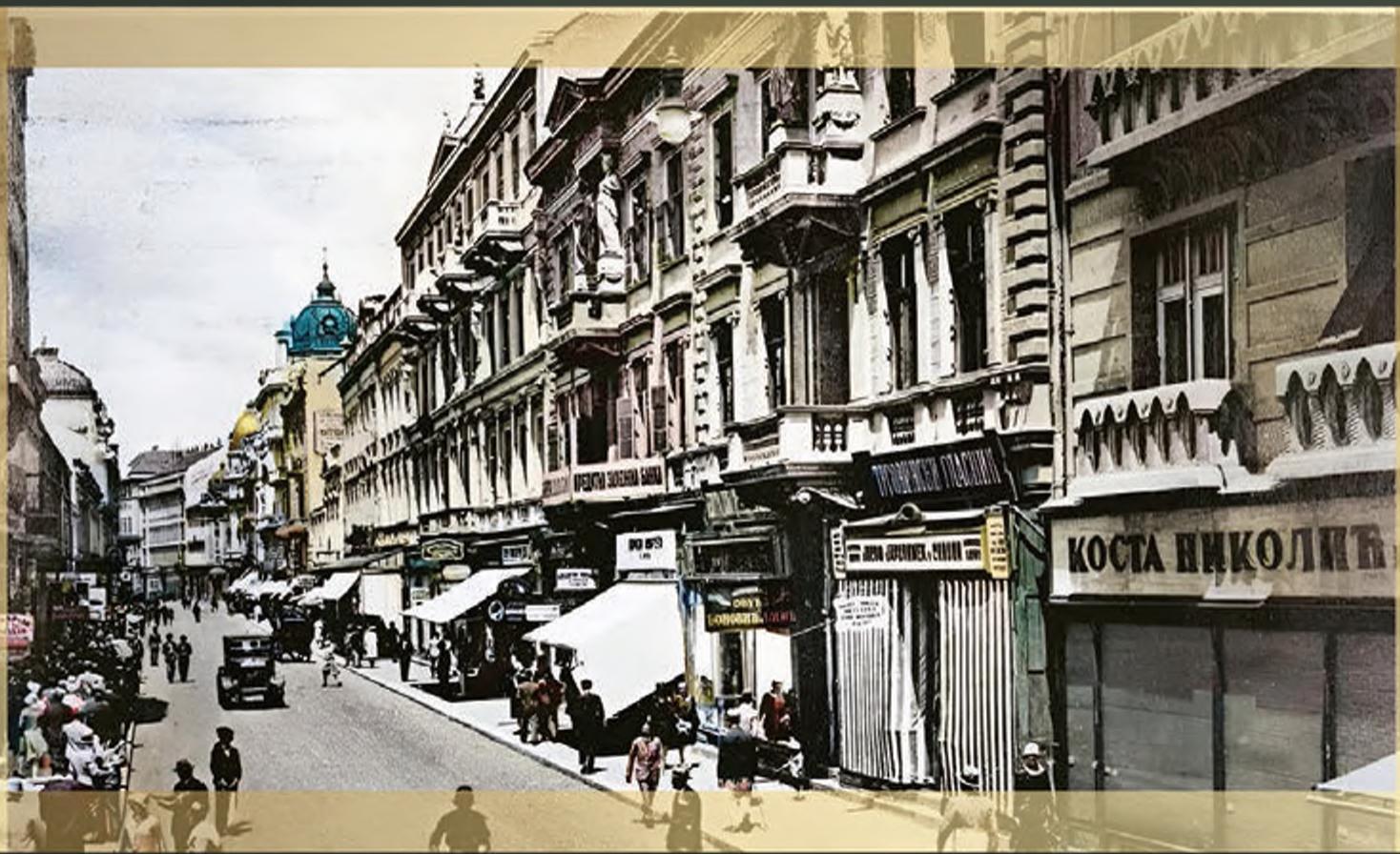


GECA KON JE 1933. OSNOVAO AKADEMIJU SEDAM UMETNOSTI, JEDINU SLOBODNU KULTURNU USTANOVU U ZEMLJI. POSTOJI NIZ DOKAZA DA JE PODELIO NA HILJADE KNJIGA SIROMAŠNOJ SRPSKOJ DECI PO ŠKOLAMA, POMAGAO KULTURNE INSTITUCIJE, A ZASLUŽAN JE I ZA OTVARANJE NEKOLIKO BIBLIOTEKA U BEOGRADU, ČIME JE DAO VELIKI DOPRINOS KULTURNO-PROSVETNOM I UMETNIČKOM RAZVOJU NACIJE.



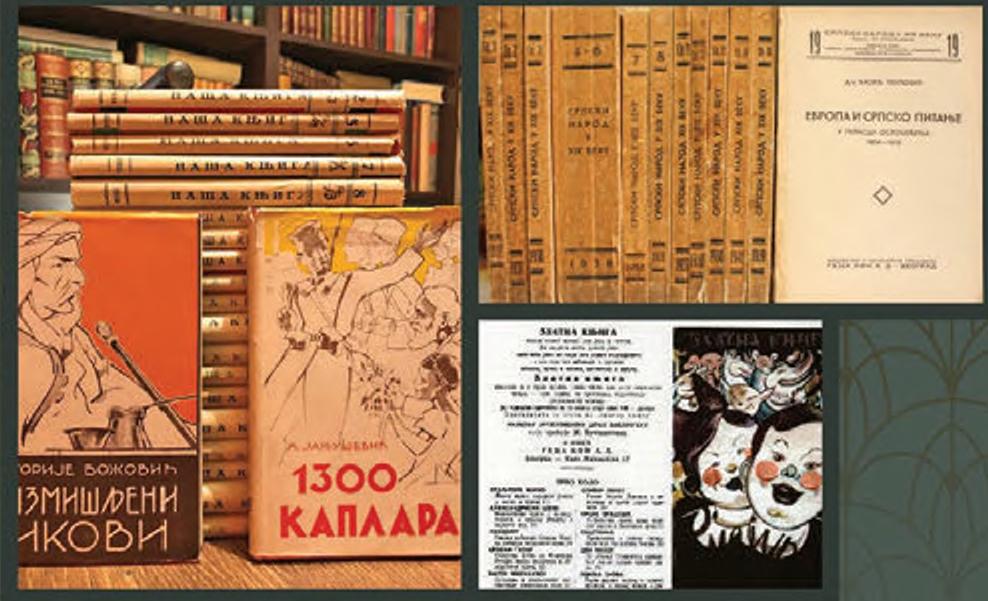


DO 30-IH KNJIŽARNICA SE RAZVILA U PREDUZEĆE KOJE JE IZDAVALO PREKO DVE STOTINE NASLOVA GODIŠNJE. U OVOJ KNJIŽARNICI OSTAJE DO 1933. GODINE, KADA OD KOSTE NIKOLIĆA OTKUPILJUJE MANUFAKTURNU RADNU U ULICI KNEZA MIHAILA BR. 12, GDE JE KASNIJE OTVORENA KNJIŽARA KOJA I DANAS POSTOJI.



**TOKOM 1934. GODINE GECA KON OBJEDINUJE SVOJU KNJIŽARNICU SA KNJIŽAROM
I RADNJOM ZA PRODAJU LABORATORIJSKOG MATERIJALA SVOG ZETA FRANJE BAH
U KNEZ MIHAJLOVOJ BR. 8 U PREDUZEĆE POD NAZIVOM IZDAVAČKO PREDUZEĆE
GECA KON, A.D.**





Geca Kon osnovao je nezaboravne dečije edicije Zlatnu knjigu i Plavu pticu, biblioteku strane knjige Plejada, filozofsku biblioteku Kariatide, edicije Školski pisci, Naša knjiga, Srpski narod u XIX veku...



Umesto da 1941. zakupi avion i sa porodicom pobegne u SAD, kako mu je savetovao Božidar Kovačević, Geca Kon se uoči aprilskog bombardovanja Beograda sklonio sa porodicom u Vrnjačku Banju u Hotel „Srbija“.



Medutim, tragična suđina Jevreja nije ni njega mimošla. Nije napustio zemlju ni kada je saznao da je na listi za hapšenje, a ponudu jednog poručnika avijatičara da ga za veću sumu novca prebací u Grčku, takođe je odbio. Rekao je: „Neću da idem. Živeo sam u Jugoslaviji kad mi je u njoj bilo dobro i hoću da ostanem u ovoj zemlji kad za nju i njen narod nastaju teški dani...“



„Kon bio uhapšen u Vrnjačkoj Banji, prebačen na Sajmište, a potom u zatvor Gestapoa u zgradu na današnjem Trgu Nikole Pašića. Odatle je prebačen u Beč ili Grac, gde je na mukama umro.“

Milan Petrović, brat književnika Ilike M. Petrovića, koji je i sam bio zatvoren



U listu *Novo vreme* objavljen je tekst koji je trebalo da ocrni Gecu Kona:

„Geza Kun, mađarski Jevrejin, postao je kod nas Geca Kon, čije je ime bilo utisnuto gotovo na svakoj srpskoj knjizi. Na izložbi je izložen njegov lik kako se ceri s ogromne gomile knjiga, sa napisom koji vas mora zaprepastiti: od sto hiljada knjiga koje su štampane na srpskom jeziku, Geca Kon je štampao 98.563 primerka“.



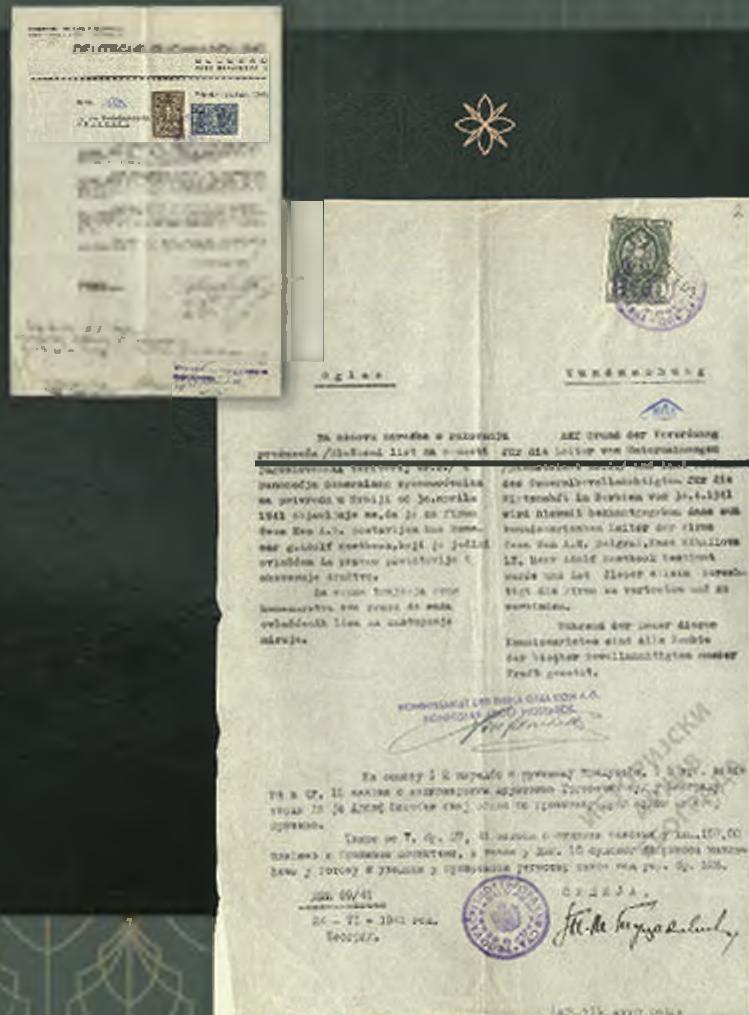
Чика-Геца српској деци



Celokupna imovina Gece Kona je zaplenjena, izdavačku kuću kupilo je nemačko preduzeće Jugostok, a za njenog komesara postavljen je Adolf Mostbek. Ovo preduzeće je bilo jedno od glavnih izdavačkih kompanija na teritoriji okupirane Srbije sa glavnim ciljem sirenja nacističke i kolaboracionističke propagande.

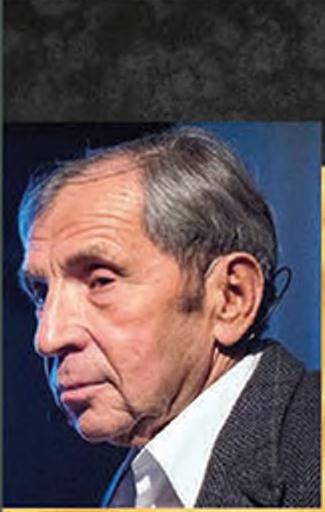


Paul Hajgl



Od ovog trenutka počinje pljačka knjiga, koju je sprovodio Adolf Mostbek po nalogu upravnika Nacionalne biblioteke u Beču Paula Hajgla. Do avgusta 1943. godine u biblioteku Austrije i Nemačke poslato je preko 6000 knjiga na srpskom jeziku koje su bile Konovo vlasništvo.

U jesen 1941. godine bila je streljana celokupna porodica Gece Kona u selu Jabuka kod Pančeva. Od cele porodice je preživeo jedino Malvinin muž Hercog, koji je bio u ratnom zarobljeništvu. Posle rata odselio se u Izrael.



Dugo se verovalo da nema preživelih rodaka iz Konove porodice, ali, na sreću, 1990. godine pojavili su se: Jovan Rajs, unuk Konove rodene sestre Blanke iz Bećkereka, profesor emeritus sudske medicine i pisac iz Švedske, i njegova sestra od strica Marica Rajs, kao jedini od cele familije Gece Kona koji su preživeli Holokaust.



Posle oslobođenja, Vlada Narodne Republike Srbije donela je odluku da se prostorije Konove knjižare i njegova porodična kuća u Dobračinoj 30, gde su se nalazili štamparija i magacin knjiga nacionalizuju, a zatim i konfiskuju. Tako je sva imovina prešla u vlasništvo novog preduzeća Prosveta, koje je preuzeo i sva Gecina izdanja. Zahvaljujući tome Prosveta je bila velika srpske kulture, koja je skoro 120 godina baštinila tradiciju knjižarstva – svog utemeljivača Gece Kona.



U KNJIŽARI „PROSVETE“

Spomen-ploča Geci Konu

Spomen ploča Geca Kona, reljef vajara Paje Jeremića, otkrivena je juče u „Prosvetinoj“ knjižari „Geca Kon“ u Knez Mihailovoj povodom 120. godišnjice rođenja poznatog knjižara i izdavača.

Otkrivajući ploču, Petar Đađić je istakao da je Geca Kon, dojavši početkom veka iz Mađarske u Srbiju, ubrzao preraštaj u izdavačkih razmera.

„Birao je naslove sa velikim rafirmanom, znanjem i umećem. U ohlomom i raznovrsnom

izdavačkom programu, imao je sluhu i za klasične veličine i za pravovremeno predstavljanje novih tokova“, neglasio je Đađić.

Simha Kabiljo Šutić podsetila je da je Geca Kon bio Jevrejin koji je sopstvenim izborom 1901. godine postao Srbin Mojsijeve vere. Do tragične smrti, 1941. kada su ga ubili Neći, objavio je više od 5.000 naslova iz svih oblasti duhovnog stvaralaštva i uzdigao nađe izdavaštvo na evropski nivo, rekla je ona.



просвета





POSLE DRUGOG SVETSKOG RATA AUSTRIJSKA NACIONALNA BIBLIOTEKA Vratila je oko 3000 primeraka izdanja Gece Kona. U arhivu Beograda postoji dokument o vraćanju, ali se ni do danas ne zna šta se sa njima desilo.

POVODOM OBELEŽAVANJA 120. GODIŠNICE ROĐENJA GECE KONA JEVREJSKI ISTORIJSKI MUZEJ U BEOGRADU JE ORGANIZOVAO IZLOŽBU „GECA KON – KNJIŽAR I IZDAVAČ“ (OD DECEMBRA 1993. DO FEBRUARA 1994).



U KNJIŽARI U KNEZ MIHAJOVOJ ULICI POČELA SU DA SE PREDSTAVLJAJU PROSVETINA IZDANJA POD ZAJEDNIČKIM GESLOM: SREDOM KOD GECE KONA.



Od 2004. godine jedna ulica na teritoriji beogradske opštine Zvezdara nosi ime GECE KONA.

ODLUKOM VLADE REPUBLIKE SRBIJE 2009. GODINE KUĆA IZDAVAČA I KNJIŽARA GECE KONA U BEOGRADU, U KNEZ MIHAJOVOJ BROJ 12, PROGLAŠENA JE ZA SPOMENIK KULTURE, ČIME JE GARANTOVANO OČUVANJE AUTENTIČNE NAMENE I ENTERIJERA KNJIŽARE.

Godine 1992. izašlo je prvo izdanje knjige o Geci Konu Velimira Velje Starčevića, koji je bio dugogodišnji šef knjižare „Geca Kon“, direktor Izdavačkog preduzeća Prosveta, pisac i izdavač, čime su otrgnuti od zaborava život i rad Gece Kona.



Kada je izdavačka kuća Prosveta zapala u materijalne probleme, knjižara je od propadanja spasena zahvaljujući ugovoru ovog preduzeća sa *Službenim glasnikom*, kao i už novčanu pomoć koju je obezbedilo Ministarstvo privrede Republike Srbije. Knjižara je kompletno renovirana 2021. godine.

Glasnik je pozvan da očuva uspomenu na Gecu Kona i da u ovom poduhvatu nema nikakve isplativosti, ni finansijskog interesa, sem osećanja časti i želje da se obnovi najstarija srpska knjižara, „koja će biti mesto susreta pisaca i otvorena za sve izdavače“.



„U našoj zemlji dela ljudi se gase sa njima; ja sam htio da budućim pokolenjima ostavim jedan zavod za izdavanje i rasturanje naše knjige, koji će živeti i kad njegovih osnivača ne bude.“

Teca Kon